

והחליט לילך לירושלים, להצטרף שם אל חסידי ברסלב. הוא גלה לי את הדבר בצנעא. הוא היה עני מרוד, אבל גבור כוח. והלך ברגל לירושלים מחוסר כסף לנסיעה.

חותנו של ר' צבי זכרוננו לברכה, כששמע זאת, הלך למוכתר והתלונן על חותנו, שהניח אשתו ובניו ונסע. אמר: **יש לאסור את ישראל בר, שבוזאי יודע הוא, להיכן הלך.** ר' ישראל זכרוננו לברכה היה אזרח אוסטרי, והיה חוק שאסור לאסור אזרח אוסטרי אם הוא בביתו, ורק מן הרחוב אפשר לקחת אותו. אבל אני שהייתי אזרח טורקי, לקחו אותי ואסרו אותי.

© ואחר-כך הלכו כולם לבית ר' ישראל זכרוננו לברכה והתחילו ליידות שם אבנים ושברו החלונות, ועשו חורבן. והוא היה מתפלל בקול בוקע רקיעים, כאילו לא קרה דבר. וכולם ששמעו, קיבלו ההרור תשובה. והמוכתר בא עם שוטר וחשב שימתיך עד שיגמור תפילתו, אז יקרא אותו לחוץ ויאסור אותו. כל המתפללים משגמרו תפילתם, יצאו מבית הכנסת וראו את כל המהומה, שאלו לפשר הדבר. היה שם הרוקח ועוד שני בעלי בתים שנחשבו כבר מן החדשים. אבל מששמעו את תפלת ר' ישראל זכרוננו לברכה נחרשו מאד ואמרו למוכתר, שירפה ממנו. ונכנסו ודברו עם ר' ישראל, זכרוננו לברכה, ומאז נקשרה ידיות ביניהם ... (ההמשך יבוא)

מכתב

(מספר אָבִי הנחל - מכתב ל"א)

ב"ה, י"ג כסלו תשכ"ב. טבריא.
בבת עיני ולבי מר ..., שאזר חלצו בלי עצלות, וליבב את לבנו הנלהב כאש לוהט, להשתמש בצחות לשונו החד והקולע, וכשרוננו הגדול ביותר מגדר הרגיל לרכוש נפשות גדולות של סופרים ומדענים, להלהיב לבם אל הצדיק האמיתי וכו', שלום וכל טוב לחיים ארוכים, חיים טובים, חיים אמתיים, חיים נצחיים.

מרום חביבותך ועוצם אהבתך אשר אהבתך אהבה רבה אהבת אמת, הריני שולח אליך דברים אלה מדברי רבינו זכרוננו לברכה, אשר שלח ה' בלבי, אחרי השיחות והתחיות ובכיות ששפכתי עליך לפני הבורא יתברך, בעת ההתבודדות בחצות לילה בין ההרים. כי נפשך קשורה בנפש תמיד בכל עת, ובפרט בעת תפילתי ובקשת. המו מעי עליך ביותר. כי ידעתי טוב לבבך בפנימיות וסגולת נפשך האצילה וגבוהה מאד, וראוי לך להתגבר בכל עוז לכל תאבד האוצרות והסגולות היקרות וחמודות התלוים בנפשך היקרה מאד.

הקיצה אחי משנתך, וזכור את בוראך בימי זקנותך וחשוב על אחריתך ותכליתך הנצחית טרם יכבה הנר. הלא כבר עברו משנותיך הרבה, וכצל ימינו על הארץ, כי הזמן הולך והומה, הולך וסוער, ורץ ופורח מאד מאד, ואינו עומד כלל אפילו רגע אחת, ומתי תעשה לביתך הנצח? שים לבך היטב לדברים האלה, וזכור מה שדיברנו כמה פעמים, שתהילה לאל יש לנו אב זקן, זקן שבזקנים, אשר כוחו גדול ונורא מאד מאד, העוסק בתיקונו ומשתדל בהצללתו לנצח בכל דור, ובוודאי יתקן אותנו בתיקונו נפלא. רק חזק ואמץ לקיים דבריו, לשמח נפשך תמיד בכל דרכי עצותיו, ולבלי ליפול בדעתך כלל לעולם משום דבר. ותכריח עצמך הרבה ללמוד ספריו בכל יום ויום, מעט או הרבה, ותמצא מרגוע לנפשך. והעיקר שתבטל דעתך מפני דעת רבינו הקדוש והנשגב, זכר צדיק לברכה. עיקר התגברות היצר הרע - שהוא בחינת הנחש

הקדמוני - הוא על תלמידי החכמים והלומדים הגדולים שיש להם דעת גדולה ביותר. אחריהם הוא כרוך תמיד להחטיאם, מחמת שיש להם נשמה גבוהה ביותר, שהוא השכל, ועיקר התשובה והתיקון לשמור מאד את שכלו ומחשבתו, שלא יכניס בתוך מחשבתו שום מחשבה חיצונה ולא שום חכמה חיצונה. כי השכל הוא הנשמה וכשמקדש שכלו, היינו נשמתו, על-ידי-זה מגביה ומשיב הכל לשורשו, וזה עיקר התשובה.

ולזכות לזה בשלמות, הוא רק על-ידי הצדיק הגדול שזכה לענוה של משה, ומגודל ענוותנותו הוא מוריד את עצמו לכל המדרגות התחתונות ומעלה ומקשר כולם לה' יתברך, אפילו הרחוקים ביותר. המתגעגע וחושק להתראות באהבה ובשמחה רבה.

ישראל בר אודסר

עצות

(לקוטי עצות - רפואה, ח')

עיקר רפואת החולה היא רק על-ידי פדיון. ולא נתנה התורה רשות לרופא לרפאות כי אם אחר הפדיון, דהיינו אחר שעושין פדיון להחולה וממתיקין הדינים מעליו, אז יוכל הרופא לרפאות על-ידי רפואת, אבל לא קודם כי עיקר הרפואה היא על-ידי פדיון (לקוטי מוהר"ן ב', סימן ג').

תפילה

(לקוטי תפילות ב' - ג')

רופא חולי עמו ישראל, רופא אמת, רופא נאמן ורחמן, רחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל ושמרנו מרפואים ודאקטורים. וברחמיך הרבים תקדים תמיד רפואה למכה, ותשמרנו ותצילנו שלא נבא לידי שום מחלה ומחוש וכאב כלל. ואפלו בעת אשר תשלח לנו, חס ושלום, איזה חולאת או מחוש על פי גזרת דיניך הקדושים והאמתיים, אנא רחום ברחמיך הרבים שמרנו והצילנו שלא נטעה, חס ושלום, למסור עצמנו חלילה ליד הרופאים והדאקטורים, כי הן רופאי אליל כולם, המה מהבל יחד.

כי אתה יודע האמת, שאין שום רופא יודע לרפאות החולאת והמחוש כראוי באמת לאמתו, אפלו הרופאים המומחים הבקיאים ומפולגים בחכמתם מאד, כי אין שום רופא מומחה וחכם, שיוכל לידע ולכוון הסם המיוחד לרפאת אותו החולה, כפי גזרת דיניך שגזרת שלא יתרפא החולה כי אם על-ידי איש פלוני וסם פלוני ביום פלוני. אשר על-כן אי אפשר בשום אופן שיתרפא החולה כי אם על-ידי סבות אלו דייקא שנגזרו על רפואתו, ומי הוא החכם שידע כל זה? מכל שכן שרוב הרופאים והדאקטורים הם נבערים מדעת חכמת הרפואות ואינם בקיאים היטב בחכמת הרפואה, כי היא חכמה עמוקה ויש בה חלוקים ושנויים רבים לאין

שיעור ותכלית, אשר על-פי-רוב אי אפשר לכוון האמת לאמתו, ובתנועה קלה הם מזיקים הרבה ומפסידים ומקלקלים יותר ממה שמתקנים לפעמים, והם הורגים ורוצחים נפשות בידים, וכמה וכמה נפשות שקעו על-ידם, כי רבים אשר מתו על-ידי הרופאים והדאקטורים, מאשר מתו מיתת עצמן, כאשר נגלה לפניך אדון כל, וכאשר הרופאים האמתיים מודים על זה בעצמן, שאי אפשר לידע חכמה זאת על בריה, והודו ולא בוש, שטוב יותר למנוע מרפאות.

רבונו של עולם, מלא רחמים, בורא רפואות, אדון הפלאות. אתה יודע, שכבר נשתקע העולם הרבה בטעות זה לעסוק ברפואות, מימים ושנים הרבה, עד אשר קשה להוציאם ממבוכה זאת, ובפרט מחמת גודל הצער והמכאוב של כל סובלי חולאים, רחמנא ליצלן, הם מוסרים עצמן ליד הרופאים לבקש תעלה ותרופה למכותם, אבל רובם ככולם תוחלתם נכזבה, והרופא לא יגהה מהם מזור, כי אם ברחמיך וחסדיך העצומים, כאשר רחמיך גוברים עליהם להגות מזורם ולחשב חלים. על-כן באתי לפניך מלא רחמים, רופא אמת, רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל בכל עת אשר נצטרך לאיזה רפואה לנו או לבני ביתינו חס ושלום, לבל לך ונדרש אחר הרופאים, רק נדרש ונבקש את פני ה' תמיד. ותחזק את לבבנו, להאמין ולבטוח בך ובצדיקיך ויראיך האמתיים. ותעזור לנו ותושיענו, שנוכה לתן ממון על פדיון נפשנו תמיד, ותזמין לנו בכל עת אנשים כשרים ויראים באמת, אשר יהיה לאל ידם לעשות "פדיון נפשי", מהכסף אשר נתן להם, באופן שימתיקו הדין מעלינו ומעל זרענו ובני ביתנו, על-ידי ה"פדיון נפשי" שיעשו עבורנו. ואתה תמלא רחמים עלינו, ותרפאנו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף.

רפאונו ה' ונרפא, הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו ולכל מכאובינו ולכל תחלואינו (ובפרט להחולה פלוני בן פלוני), כי אל רופא נאמן ורחמן אתה, כי אין לנו שום סמיכה על שום רפואה של שום רופא שבעולם, כי אם עליך לבד אנו נשענים. אל נא רפא נא לנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, כי אתה לבד יודע גודל הצער והמכאוב של כל הסובלי חולאים ומכאובות. מלא רחמים. רחם עליהם ואל תסתר פניך מהם, ותראה ותשגיח בעינים ומכאובם, ותמלא רחמים עליהם להחלימם ולרפאתם להחזיקם ולהחיותם חיש קל מהרה, ויקוים מקרא שכתוב: **והסייר ה' ממך כל חולי וכל מדווי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך.** ונאמר: **ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך.** ונאמר: **ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלקיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חוקיו כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אישים עליך כי אני ה' רופאך.** אמן, כן יהי רצון.

חיי מוהר"ן

(תקצ"ז)

שמעתי בשמו [של רבינו הקדוש], שאמר שמישיב יבוא פתאום, ויהיה נעשה קול רעש גדול שבא משיח, וכל אחד ישליך המשא-ומתן שהוא עוסק בו. השולחני ישליך השולחן שלו, וזה ישליך השעה וכמו שכתוב בישעיה: **והשליכו איש אלילי כספו ואלילי זהבו...** ולא כמו שסוברין קצת, שכשיבוא משיח יהיה עולם אחר משל עכשיו רק הוא כני"ל. וכל אחד יתבייש משטות מעשיו, כל אחד לפי מעשיו, וצריכין חקירה ושאלה עדיין מי שמע שיחה זאת מפיו הקדוש.